

Side med Glæde ville støtte det Forslag, der er stillet af den højtærede Indenrigsminister om hertil at bevilge et Beløb af 45,000 Kr. Men nu er der et Mindretal, bestaaende af 7 Medlemmer af Regeringspartiet — det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) danner her en hæderlig Undtagelse —, som mener, at denne Sommerjakke og Sommerhue, som de københavnske Postbude skulle have og allerede have glædet sig til, skulle tages fra dem, men saa vil man til Gengæld give Landpostbudene et Par Benklæder. Dette sidste have vi fra Socialdemokratiets Side ikke det mindste imod, og vi ville gerne være med til at støtte dette Krav. Det falder os saa meget naturligere, som vi adskillige Gange have rejst dette Krav om et Par Benklæder til Landpostbudene. Vi stillede saaledes i Fjor et Ændringsforslag om at yde 45,000 Kr. dertil. Da blev vort Forslag forkastet, men nu glæde vi os selvfølgelig ved at se en saadan Hærstyrke af 7 Medlemmer af Regeringspartiet rykke over paa vor Side, stille sig Side om Side med os for at gennemføre dette Forslag. Som Stillingen er i Øjeblikket, ser det særdeles lyst og godt ud for os Socialdemokrater. Vi have med Hensyn til de røde Postbude en saa mægtig allieret som den højtærede Indenrigsminister, og vi vide, at han dog betyder noget, ja meget, indenfor sit Parti, og med Hensyn til Landpostbudene have vi faaet disse 7 Mand, der ogsaa betyde uhyre meget i denne Sal. Derfor er Stillingen saaledes, at vi i Øjeblikket have det bedste Haab om, at vore Ønsker paa begge Omraader blive gennemførte, og skulde det blive Udfaldet, at vi, fordi vore Modstandere saaledes splitte sig, derved kunde gennemføre vore Ønsker paa disse to Omraader, er jeg særdeles glad ved det.

At Landpostbudene skulle have et Par Benklæder, have vi altsaa for længe siden indset og ogsaa stillet Forslag om. Landpostbudene have i Øjeblikket kun en Jakke og en Hue, men til en Beklædning hører ogsaa et Par Benklæder, det vide vi alle sammen. Det blev bl. a. sagt til os i Fjor, da vi stillede Forslag om at give Landpostbudene 45,000 Kr. til Benklæder, at vi hellere maatte give dem Pengene i Stedet, f. Eks. 10 Kr. til hver; det vilde Landpostbudene blive mere glade for. Det kan godt være, at de vilde blive mere glade for det, thi der er jo mange af disse Folk, der leve under saa yderst fattige Kaar, at de vilde blive glade for disse faa Kroner, men jeg tror, at naar man vil se paa Landpostbudenes egentlige Vel, saa ere de bedst tjente

med at faa et Par gode, stærke Benklæder, netop fordi de paa Grund af deres Fattigdom meget ofte ere daarligt paaklædte og gaa med en Paaklædning, der ikke kan taale det Vejr, de ere udsatte for; de skulle jo færdes ude i alt Slags Vejr og paa daarlige Veje. Medens jeg taler om Landpostbudenes Beklædning, vil jeg gøre opmærksom paa, at vi fra Socialdemokratiets Side allerede for 12—13 Aar siden rejste Krav her i Folketinget og stillede Ændringsforslag til Finanslovsforslaget om, at Landpostbudene skulde have en Sommerfrakke og en Sommerhue. Forslaget mødte stærk Modstand fra alle Sider; man spurgte os om, hvorledes denne Sommerfrakke skulde se ud; jeg sagde, at det skulde være en hvid Lærreds- eller Drejlsfrakke. Saa stod Ministeren frem og sagde, at det kunde aldrig gaa an at lade dem optræde som, ja, man tør vel ikke kalde dem Statens Embedsmænd, men som Statens Repræsentanter i hvid Frakke; nej, naar Landpostbudene skulde optræde, saa maatte det være i Uniform, for at Befolkningen kunde have den rette Agtelse for dem. Da vi havde draget Sagen frem i en Aarrække, begyndte man imidlertid at indse, at der gik ikke noget som helst i Stykker, selv om Landpostbudene optraadte i hvide Frakker, og Landpostbudene være meget glade og taknemmelige for, at de fik Lov til at skifte den tykke, sorte Jakke paa de varme Sommerdage og iføre sig den hvide Jakke. Dette Gode, som man altsaa gav Landpostbudene for 12—13 Aar siden, er det, som nu skal indrømmes de røde Postbude i Byerne. Jeg vil haabe, at det maa lykkes at gennemføre disse to Krav, saaledes at de røde Postbude faa deres Sommerjakker og Sommerhuer, og at Landpostbudene maa faa deres Benklæder.

Med det samme jeg omtaler Landpostbudene, vil jeg sige, ligesom den ærede Ordfører sagde, at de Krav og Ønsker, som Landpostbudene fremsatte overfor Staten, i Virkeligheden ere meget vel begrundede, og jeg synes, at vi her fra Lovgivningsmagtens Side skulde stille os imødekommende overfor de Ønsker, som de paa andre Omraader have fremsat. Der er til mig rettet en Henvendelse om at henlede Opmærksomheden paa de Landpostbude, der bo her i København. Der er saaledes ude ved Brønshøj, hvor jeg bor, altsaa under Nørrebro Postkontor, ikke mindre end 5 Landpostbude. Disse Folks Lønning begynder med 65 Kr. om Maanedens, og derfra drages saa 3 Kr. 72 Øre til Pensions-